

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پیه اسکوبار
ویراستاری و ارسال: علی مشرف
۱۳ نومبر ۲۰۲۳

پیه اسکوبار

چرخش عمومی روسیه به سمت فلسطین

با غیرقابل دفاع شدن حمایت غرب از جنگ اسرائیل در غزه، مسکو خود را با اکثریت جهانی در دفاع از فلسطین همسو می‌کند.

موضوع پیچیده و ظریف بی‌طرفی ژئوپلیتیکی روسیه در تراژدی اسرائیل - فلسطین سرانجام هفته گذشته بدون کوچکترین ابهامی، روشن شد.

مدرک اول: ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه در ۳۰ اکتوبر شخصاً در شورای امنیت کشور با حضور مقامات ارشد دولتی و رؤسای آژانس‌های امنیتی سخنرانی کرد. مخاطبان او در این سخنرانی از جمله عبارت بودند از: نخست‌وزیر میخائیل میشوستین، رئیس دوما؛ ویچسلاو ولودین؛ نیکلای پاتروشف، دبیر شورای امنیت؛ سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه؛ الکساندر بورتنیکوف، مدیر سرویس امنیت فدرال روسیه (FSB)؛ و سرگئی ناریشکین، مدیر اطلاعات خارجی (SVR).

پوتین برای تشریح موضع رسمی فدراسیون روسیه در ژئوپلیتیک ملتهب کنونی، دو جنگ درهم تنیده، اوکراین و اسرائیل و فلسطین، درنگ نکرد. هدف او در این سخنرانی به‌همان اندازه که مخاطبان برجسته حاضر در جلسه را در

برمی‌گرفت، مخاطب قرار دادن رهبری سیاسی هژمون غرب هم بود: «در اینجا هیچ توجیهی برای وقایع وحشتناکی که در حال حاضر در غزه رخ می‌دهد وجود ندارد، جایی که صدها هزار انسان بی‌گناه کورکورانه کشته می‌شوند و جایی برای مخفی شدن یا فرار از بمباران‌ها وجود ندارد. وقتی بچه‌های خون‌آلود، بچه‌های مرده، را می‌بینی ... وقتی رنج زنان و افراد مسن را می‌بینی، وقتی می‌بینی حتی پزشکان هم کشته می‌شوند، طبیعتاً در حالی که اشک در چشمانت حلقه می‌زند، مشت‌هایت را گره می‌کنی.»

انتلاف ایجاد آشوب به رهبری امریکا

او سپس پیش‌نمایش زمینه را ارائه داد: «ما باید به‌وضوح درک کنیم که واقعاً چه کسی پشت تراژدی مردم خاورمیانه و سایر مناطق در سراسر جهان قرار دارد؛ چه کسی این هرج و مرج مرگبار را سازماندهی کرده است، و چه کسی از آن سود می‌برد.»

پوتین بدون کوچکترین تردیدی «نخبگان حاکم کنونی در ایالات متحده و اقمار آن» را «ذینفعان اصلی بی‌ثباتی جهانی توصیف کرد، که از آن برای استخراج رانت خونین خود استفاده می‌کنند.» او گفت: «ستراتژی آنها نیز مشخص است. ایالات متحده به‌عنوان یک ابرقدرت جهانی در حال تضعیف و از دست دادن موقعیت خود است و همه، حتی با توجه به روندهای اقتصاد جهانی، این را می‌بینند و می‌فهمند.»

رئیس‌جمهور روسیه در سخنان خود ارتباط مستقیمی بین تلاش امریکا برای گسترش «دیکتاتوری جهانی» و وسواس سیاسی در ترویج هرج و مرج دایم برقرار کرد: «این هرج و مرج به آن‌ها کمک می‌کند تا رقبای خود را تضعیف و یا، به‌قول خودشان، مخالفان ژئوپلیتیک خود را مهار و بی‌ثبات کنند. مهار و بی‌ثبات کردن مخالفان، که شامل کشور ما هم می‌شود، در واقع متشکل از مراکز جدید رشد جهانی و کشورهای با اقتدار و مستقلی هستند که تمایلی به کرنش و ایفای نقش خدمتگزار ندارند.»

مهمتر از همه، پوتین برای مخاطبان داخلی خود و هم مخاطبانش در جنوب جهانی، «مجدداً تکرار کرد» که «نخبگان حاکم ایالات متحده و اقمار آن در پس تراژدی فلسطینیان، قتل‌عام در خاورمیانه، و همچنین به‌طور کلی در درگیری اوکراین و بسیاری از درگیری‌های دیگر در جهان از جمله در افغانستان، عراق، سوریه و غیره، قرار دارند.» در این جا اشاره رئیس‌جمهور روسیه به یک نکته بسیار مهم است: او با درهم آمیختن عاملان درگیری اوکراین و جنگ با غزه — «ایالات متحده و اقمارش» — عملاً اسرائیل را هم با هژمون غربی و برنامه «آشوب» آن متحد کرده است.

مسکو با «جامعه بین‌المللی» واقعی همسو می‌شود

در اصل، این بدان معناست که فدراسیون روسیه به‌وضوح با اکثریت قریب به‌اتفاق افکار عمومی در اکثریت جنوب جهانی — از جهان عرب گرفته تا همه کشورهای اسلامی و فراتر از آن در افریقا، آسیا و امریکای لاتین — همسو است. جالب اینجاست که تحلیل مسکو از «عنکبوتی که سعی دارد تارهای خود را به دور کل سیاره و جهان بتند» با تحلیل رهبر ایران آیت‌الله خامنه‌ای — شریک ستراتژی یک روسیه — و تحلیل سید حسن نصرالله در سخنرانی پیچیده و گزنده‌اش در جمعه گذشته که تهرنگی هم از فلسفه سان تزو (Sun Tzu) *داشت، همسو شده است.

مدرک دوم در مورد موضع رسمی روسیه، به‌ویژه در مورد اسرائیل و فلسطین، دو روز پس از سخنرانی پوتین توسط نماینده دائم روسیه در سازمان ملل متحد، «واسیلی نبنزیا»، در اجلاس ویژه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد

فلسطین، ارائه شد. «نبنزیا» با صراحت اعلام کرد که اسرائیل، به‌عنوان یک قدرت اشغالگر، «حق دفاع از خود» را ندارد — واقعیتی که توسط یک رأی مشورتی دادگاه بین‌المللی سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۴ تأیید شد. در آن زمان، دادگاه همچنین با ۱۴ رأی از ۱۵ رأی قضائی، ساخت دیوار عظیم اسرائیل در فلسطین اشغالی، از جمله قدس شرقی، را نقض قوانین بین‌المللی دانست.

از منظر حقوقی، «نبنزیا» استدلال «حق دفاع از خود» را، که بارها توسط تل ابیب و تمامی اقمار ناتو مورد استناد قرار گرفته بود، بلاموضوع ساخت. هژمون مدافع تل ابیب، اخیراً پیش‌نویس بشردوستانه برزیل در شورای امنیت را فقط به این دلیل وتو کرد که در آن به «حق دفاع از خود اسرائیل» اشاره نشده بود.

«نبنزیا» حتی با تأیید این‌که مسکو حق اسرائیل برای تضمین امنیت خود را به رسمیت می‌شناسد، تأکید کرد که این حق «تنها در صورت حل عادلانه مشکل فلسطین بر اساس قطعنامه‌های شناخته شده شورای امنیت سازمان ملل می‌تواند به‌طور کامل تضمین شود.» سوابق نشان می‌دهد که اسرائیل به‌هیچ قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره فلسطین احترام نمی‌گذارد.

اولویت‌های لاوروف در فلسطین اشغالی

مدرک سوم در مورد موضع روسیه در قبال اسرائیل/فلسطین توسط سرگنی لاوروف، وزیر امور خارجه، در یک کنفرانس مطبوعاتی با صباح الصباح، وزیر خارجه کویت، دو روز پس از پادرمیانی «نبنزیا» در سازمان ملل متحد ارائه شد. لاوروف اولویت‌های مسکو را که قبلاً توسط پوتین و نبنزیا تأکید شده بود، تکرار کرد: آتش‌بس فوری؛ گشایش راهروهای بشردوستانه؛ و بازگشت به میز مذاکره برای ایجاد «یک کشور مستقل فلسطین در مرزهای ۱۹۶۷، همان‌طور که توسط شورای امنیت سازمان ملل متحد پیش‌بینی شده بود — کشوری در صلح و امنیت با اسرائیل.»

لاوروف بار دیگر تأکید کرد که تاکتیک‌های متعدد انحرافی آمریکا - اسرائیل «با هدف به‌تعویق انداختن تصمیم شورای امنیت سازمان ملل متحد (اگر نه دفن آن) برای تشکیل کشور فلسطینی به کار گرفته شده است.» وزیر امور خارجه روسیه می‌گوید که این به‌معنای محکوم کردن فلسطینی‌ها به «یک زندگی ابدی بدون هرگونه حق و حقوق» است. این روش، ضمن تعمیق و گسترش درگیری‌ها، نه صلح و نه امنیت را در منطقه تضمین نمی‌کند، و شما نمی‌توانید آن را به‌زور تحمیل کنید. «خوشه‌های خشم» بعدی کاشته خواهد شد که به‌سرعت «جوانه خواهد زد.»

تحلیل لاوروف، مانند تحلیل پوتین، با تحلیل‌های خامنه‌ای و نصرالله همخوانی دارد: «این در مورد غزه نیست، بلکه مربوط به درگیری اسرائیل و فلسطین است. کشور فلسطین بخشی جدائی‌ناپذیر از این راه حل است.»

روسیه در حال کاشت بذر برای ایفای نقش میانجی مورد اعتماد برای همه طرف‌ها در اسرائیل/فلسطین است — نقشی که به‌ویژه پس از تأیید ضمنی پاکسازی قومی کنونی اسرائیل در غزه، برای هژمون کاملاً نامناسب است. همه‌چیز در اینجا به‌وضوح توسط لاوروف فرموله شده است: «برای ما اساساً مهم است که موضع واحد جهان عرب را بدانیم.» مخاطب این پیام به‌طور خاص رژیم‌های سنی فرمانبردار و اشنگتن هستند. اگر آنها به موضعی واحد دست یابند، «ما از راه حل عربی برای این مشکل بسیار دشوار حمایت خواهیم کرد.»

پیش‌نیاز جهان چندقطبی: صلح در فلسطین

در مجموع، بررسی مدارک یک، دو، و سه، برتری موضع روسیه را نشان می‌دهد. پیام کلی — که با دقت در سرتاسر اکثریت جنوب جهانی رمزگشائی می‌شود — این است که پروژه انحصارگرایانه و تغییرناپذیر صهیونیستی، حتی با در

نظر گرفتن ترندهای بی‌وقفه امپراتوری آشوب، از همان بدو تولد مرده است. تنها راه حل حداقلی که تاکنون ارائه شده، طرح ابتکار صلح عربی سال ۲۰۰۲ است که از همه کشورهای اسلامی گرفته تا روسیه، ایران و چین بدان پیوستند: یک کشور مستقل فلسطینی، در مرزهای ۱۹۶۷، با بیت‌المقدس شرقی به‌عنوان پایتخت آن. مشکل این است که چگونه می‌توان صهیونیسم مهارگسیخته را متقاعد کرد که عقب‌نشینی کند. حقایق و واقعیات قانع‌کننده می‌گوید که راه حل باید شامل قطع بند ناف تسلیحاتی/امنیتی واشنگتن - تل‌آویب، و بیرون راندن مجموعه صهیونیستی مسیحی نئومحافظه‌کار در ایالات متحده از عرصه ژئوپلیتیک باشد، که اتفاقاً عمیقاً در همه زوایای دولت پنهان مستقر شده است.

هر دوی این الزامات در کوتاه‌مدت، میان‌مدت، و حتی بلندمدت غیرممکن هستند.

در همین حال، یک نگاه ساده به نقشه نشان می‌دهد که از لحاظ عملی، راه حل دو دولتی - از کرانه باختری تا نوار غزه - عملاً مرده است. اعتراف به این موضوع می‌تواند برای رهبران چندقطبی خوش‌آیند نباشد. زمان و تغییر در گفتمان عمومی لازم است تا مشخص شود که تنها راه حل قابل اجرا، نفی کامل پروژه صهیونیستی است: دولتی واحد که در آن یهودیان و اعراب در صلح با هم زندگی کنند.

همه این‌ها ما را به یک فرمول دقیق می‌رساند: بدون راه حل عادلانه برای فلسطین، صلح ملموس در سراسر طیف جهان چند قطبی در حال ظهور، دست‌نیافتنی می‌ماند. وحشتی که در حال حاضر فعالانه بر غزه مستولی است نشان می‌دهد که صلح هنوز اولویتی برای امپراتوری آشوب نیست و به یک روسیه - و شاید یک چین - نیاز است تا روند بازی تغییر کند.

منبع: وبلاگ کریدل، ۷ نوامبر ۲۰۲۳

[Russia's public pivot to Palestine \(thecradle.co\)](https://thecradle.co)